

Проте ці правила у такій редакції значно ускладнять використання дронів для службових потреб як Національної поліції України, так і інших правоохоронних органів. Наприклад, у суді може бути оскаржено законність отримання доказів за допомогою використання квадрокоптерів.

Тому, на нашу думку, в Авіаційних правилах України слід передбачити окремий розділ щодо можливості використання безпілотних літальних апаратів підрозділами Національної поліції України та інших правоохоронних органів. В цьому розділі, зокрема, бажано розробити спрощену процедуру отримання права на політ, а також розширити межі використання квадрокоптерів.

1. Бабенко А.М. Запобігання органами внутрішніх справ незаконному культивуванню нарковмісних рослин: дис. ... канд. юрид. наук. Донецьк, 2007. 221 с.

2. Українська поліція використовуватиме безпілотні літальні апарати для патрулювання територій. Інформація Всеукраїнської федерації власників безпілотників від 14.05.2018. URL: <http://bpla.org.ua/?p=38>

3. Українська поліція почала ловити злочинців з повітря. Segodnya.ua від 08.09.2017. URL: <https://ukr.segodnya.ua/ukraine/policiya-nachala-lovit-prestupnikov-s-vozduha-1053821.html>

4. Андрій Кіхтенко: у 2017 році поліція викрила 143 наркоугруповання розповсюджувачів наркотиків через інтернет. Інформація Департаменту комунікації Національної поліції України від 26.01.2018. URL: http://mvs.gov.ua/ua/news/11845_Andriy_Kihtenko_U_2017_roci_policiya_vikrila_143_narkougrupuvannya_rozpovsyudzhuvachiv_narkotikiv_cherez_Internet_FOTO.htm

5. Тимчасовий порядок використання повітряного простору України. URL: https://avia.gov.ua/wp-content/.../ТУМЧАСОВЫЙ-poryadok-VPPU_31.05.18-2.doc

6. В Україні різко обмежили використання дронів – деталі. Радіо свобода від 12.06.2018. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/zaborona-droniv-ukraina/29287052.html>

Колінько Ц.В.,

канд. юрид. наук, заступник директора
ННІ ЗНПК з заочного навчання
цивільних осіб ДДУВС;

Мкртчян К.В.,

провідний фахівець ННІ ЗНПК ДДУВС

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ВСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ УПРАВЛІННЯ

Побудова прозорої системи публічного управління, створення професійного інституту державної служби передбачає створення ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури публічної адміністрації із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій, яка здатна виробляти

і реалізовувати цілісну державну політику, спрямовану на суспільний сталий розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики. Досягнення омріяної мети неможливе без підтримання в належному стані суспільних відносин, що забезпечують законно встановлений і регламентований державою порядок управління.

Нормальна діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування, повинна розумітися як сукупність відносин, що складаються між органами державного управління та інституціями громадянського суспільства, з приводу здійснення першими адміністративно-розпорядчих функцій суворо в межах закону, а з боку громадян – підпорядкованості, обов'язковості виконання та дотримання законних рішень і вимог даних органів. Посягання на порядок управління не лише порушують нормальну діяльність органів державного управління, а й підривають авторитет влади та її представників в очах громадськості, що в сучасній Україні і так викликає особливе занепокоєння. До того ж подібного роду діяння нерідко ставлять під загрозу заподіяння шкоди особистій безпеці представників влади, їх життю, здоров'ю, честі і гідності, а також відповідні блага їхніх близьких.

Вказане переконує в необхідності застосування широкого спектра засобів адміністративно-правової охорони відповідних суспільних відносин. Однак складність належної охорони та захисту встановленого порядку управління полягає в тому, що коло відносин, які потребують регулювання з боку держави, постійно зростає. Тому вдосконалення теоретичних засад функціонування та розвитку суспільних відносин у сфері встановленого порядку управління, поліпшення діяльності інститутів державної влади та місцевого самоврядування є однією із найактуальніших проблем науки адміністративного права.

Під порядком управління, на думку деяких учених, розуміється «сукупність правил, що закріплюють і регулюють організацію та компетенцію органів влади та управління і громадських організацій, а також їх відносини з громадянами» [1, с. 433]. Інші визначають порядок управління як «правильну діяльність державного апарату», розуміючи при цьому її у вигляді діяльності органів влади та управління [2, с. 385].

Порядок управління являє собою складну соціальну систему з усіма властивими їй ознаками, включаючи сукупність елементів, що утворюють її структуру, їх внутрішні взаємозв'язок і взаємодію з такими соціальними системами, як державний і громадський порядок, громадська безпека та інші. Свідомо приречені на невдачі спроби розкрити сутність порядку управління без розгляду його в якості системи суспільних відносин. Попередній висновок про те, що елементами порядку управління є суспільні відносини, а в кінцевому рахунку, дії і вчинки людей, має принципове значення, проте, до кінця не вирішує проблем порядку управління як об'єкта правової охорони.

Адміністративно-правова охорона порядку управління включає в себе комплекс різноманітних організаційно-правових, профілактичних заходів,

здійснюваних органами державної влади при безпосередній участі громадян та їх об'єднань, які реалізуються за допомогою різних форм контролю та нагляду за виконанням чинного законодавства у даній сфері, забезпечення порядку управління, захисту прав і законних інтересів суб'єктів управлінських відносин, виявлення і припинення правопорушень, притягнення винних до адміністративної відповідальності і реалізації засобів адміністративно-правового та громадського впливу на правопорушників.

Отже, забезпечення порядку управління і пов'язану з цим сукупність суспільних відносин можна розглядати в широкому і вузькому сенсі. Забезпечення порядку управління, в широкому сенсі, включає комплекс політичних, економічних, ідеологічних, організаційних, правових та інших заходів, призначених і використовуваних в рамках відповідної компетенції органами законодавчої, виконавчої та судової гілок влади, Президентом України та його апаратом, прокуратурою, іншими державними структурами, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями для збереження сформованих управлінських відносин, подальшого вдосконалення та стимулювання прогресивних тенденцій їх розвитку.

Порядок управління у вузькому сенсі, забезпечується сукупністю (системою) державних органів, що реалізують правотворчі, правозастосовні, правоохоронні та забезпечувальні функції, а також громадських об'єднань за умови надання їм владних повноважень.

Важливість адміністративно-правової охорони встановленого порядку управління, на нашу думку, зумовлено: необхідністю забезпечення ефективності функціонування всього державного механізму; значним спектром відносин, які підлягають охороні; найбільшою кількістю правопорушень, які розташовані не тільки у главі 15 КУпАП, а й в інших главах Кодексу; різноманітністю родового об'єкта посягання; значною кількістю нормативних приписів, які регулюють відповідну сферу державно-управлінських відносин, тощо.

1. Уголовное право. Часть Особенная: учеб. для вузов / под. ред. И.Я. Козаченко, З.А. Незнамовой. Москва, 1968. 550 с.

2. Меньшагин В.Д. Иные преступления против порядка управления: учебник по Особенной части. Москва, 1957. 600 с.